
REDACTIONEEL

De overgang van 1999 naar 2000 werd mondiaal met veel onrust tegemoet gezien. Zouden haperende computersystemen de wereld in de war gaan schoppen? Zouden we in staat zijn om de dagelijkse praktijk, zoals het betalingsverkeer of verzenden van mailberichten, onder controle te houden of zou de digitale wereld met 'ons leven' aan de haal gaan?

1 Januari 2015 is zo'n datum waar we wederom met argusogen naar kijken. Hoewel er een overgangsregeling geldt, zal vanaf 1 januari het nodige in de zorg veranderen. Zelfs het voortbestaan van de professie SPV zal vanaf die datum, de al in gang gezette uitholling al dan niet weerstaan. De Jeugdzorg gaat drastische wijzigingen tegemoet en Menno Oosterhof, Gronings psychiater, heeft via meerdere gremia aan de bel getrokken. Hij voorziet dat niet-deskundige ambtenaren, die inhoudelijk onvoldoende zijn toegerust, indicaties stellen waar kinderen en ouders de dupe van gaan worden. Nu is het sowieso al lastig om vanuit een diagnose de juiste aanpak te bedenken, laat staan dat niet inhoudelijke deskundigen dat moeten gaan doen. Krijgen kinderen in de Jeugdzorg nog de professionele deskundigheid en juiste behandeling of gaan er slachtoffers vallen? Dat een aantal gemeenten de zaakjes nog niet op orde hebben, is hierbij geen geruststellende gedachte.

Over diagnoses gesproken, Jim van Os, epidemioloog en psychiater uit Maastricht, heeft middels het uitgeven van zijn boek **Persoonlijke Diagnostiek**, aangegeven dat de behandelaar meer rekening mag gaan houden met de persoonlijke beleving van de cliënt en dat er naast de kwantitatieve benadering vanuit de diagnostiek, een kwalitatieve aanpak nodig is. Van Os laat ook zien dat ondeskundigen van alles met de diagnoses zijn gaan doen, waar het helemaal niet voor bedoeld was. De ziektekostenverzekeraar wordt in dit opzicht als de grote ondeskundige gezien, omdat deze bepaald wat er wel en niet betaald wordt. Waardoor hulpverleners aangepaste diagnoses invullen om cliënten te kunnen helpen. De vraag "Wie is deskundig" roept associaties op met Foudraïne's "Wie is van hout", dat ook al speelde in een tijd waar de nodige veranderingen binnen de psychiatrie zich voltrokken. Het is duidelijk dat de tijd, cultuur en context sterk bepalen hoe we denken en doen in de psychiatrie. Het is bijna 1 januari en de participatie is nabij. Laat de bezemwagen maar alvast de weg opgaan om nieuwe uitvallers op te vangen.

In dit nummer van SP een bijdrage van **Eva Grammer** die de behandeling van het stemmen horen belicht vanuit het biologische/ medische model en het Maastrichtse model. Romme en Esscher hebben vanuit het traumagerelateerd denken, meerdere keren in SP gepubliceerd hoe ze cliënten helpen bij het leren omgaan met stemmen. Hun aanpak is daadwerkelijk anders dan de gangbare aanpak binnen de GGZ.

Maartje van der Pijl geeft onder het motto "*investeren in de familie, is investeren in de client*" het belang aan van het betrekken van familie. Tegelijkertijd laat ze zien dat er nog het nodige moet gebeuren wil dit realiteit worden en heeft ze de overheid aan haar kant staan die in haar beleid er vanuit gaat dat familie meer betrokken gaat worden.

Berrith Augustus gaat in op het belang van actorschap om richting te kunnen geven aan je leven. De persoongerichte benadering van van Os en de rehabilitatiebenadering komen hierbij om de hoek kijken: *'Herstel is positie innemen, verbinding met de buitenwereld aangaan vanuit een nieuw zelfgevoel. Pas dan kan de cliënt in relatie met zijn omgeving vertrouwen, autonomie, initiatief en identiteit ontwikkelen'*, Aldus Augustus.

Justine van Lawick en **Margreet Visser** hebben een nieuwe behandelvorm ontwikkeld voor ouders die in en vechtscheiding zijn terecht gekomen. Een vechtscheiding is voor betrokken kinderen een regelrechte ramp en laat de nodige sporen na. Hun methode hebben ze eveneens uiteengezet in hun boek *Kinderen uit de knel* waar u meer over kunt lezen in de boekrecensies.

Leonoor Hermanides gaat in twee bijdragen, vanuit de SPV aan Zee ("SPV, weg er mee?") en vanuit de V&VN Verenigingsconferentie, in op de de positie van de SPV. Het zijn twee mooie impressies hoe er wordt gedacht over de SPV.

Hierna wordt u op de hoogte gehouden van allerlei publicaties in de boekrecensies met bijdragen van **Gerard Lohuis**, **Hans Landman** en **Ronald Schilperoort**. **Gerrie Hendriks** neemt ons weer mee de filmzaal in.

In Dichterbij zijn gedichten opgenomen van **Frans van der Lem**. We starten deze rubriek met een eerste bijdrage van **Jacinta Schrijer** over haar ervaringen met Katrien. Tot slot nog een verhaal over behandelen vanuit compassie van **Gerard Lohuis**.

Hilbert van Doorne
Gerard Lohuis, eindredactie